

Aasta õpilane 2014 Andra Kabanen

Sind valiti aasta õpilaseks, mis Sa arvad, mis oli selle põhjuseks? Kas see tuli Sulle ootamatult?

See, et mind aasta õpilaseks valiti, tuli mulle suure üllatusena. Ma isegi ei olnud sellele mõelnud, et selle tiitli saada võiksin. Kuid miks mind valiti, selles ma ei ole kindel. Ehk valiti mind seetõttu, et püüan olla võimalikult aktiivne ja kasutada ära kõiki neid häid võimalusi, mida Abja Gümnaasium pakub. Üritan olla aktiivne ka väljapool kooli. Ma arvan, et oma osa oli ka headel hinnitel.

Mis meeleolu Sind valdas, kui värske tutipeolisenä Sind saali ette kutsuti?

Ma olin õnnelik. Olin gümnaasiumis näinud kolm aastat vaeva, et jõuda nii kaugele ja teinud selleks palju tööd. Teadsin, et üks osa mu eluloost saab läbi, ja et mul on nüüd võimalus minna maailma avastama. Muidugi olin ka veidi õnnetu, sest teadsin, et need kolm aastat koos oma imelise klassiga hakkavad läbi saama.

Miks tulid Abja õppima?

Abja tulin õppima, sest oli soov õppida koolis, kus oleks vähem õpilasi kui suurtes linnakoolides, samuti soovisin looduslähedast paika. Lisaks oli Abja Gümnaasiumis võimalus õppida sisekaitse suunal. Kooliga tutvusin tänu oma klassiõele Mari-Liisile. Samuti pakub Abja vald võimaluse elada tasuta Abja Õpilaskodus.

Mis oli Sinu õppesuund ja mis Sulle seal meeldis?

Minu õppesuunaks oli sisekaitse. See andis mulle palju teadmisi enda kohustuste ja õiguste kohta. Sain teada palju uut politsei, piirivalve ja pääseteenistuse valdkondade

Andra Kabanen
Foto: Pildikompanii

kohta. Kõige enam meeldisid mulle praktilised tunnid, kus õppisime näiteks enesekaitset, relvaga laskmist ja suitsusukeldumist.

Miks soovivad kooli oma tuttavatele?

Soovitaksin Abja kooli just seetõttu, et see on väike ja ühtehoidev kool, kus igal õpilasel on võimalus silma paista. Õpetajad teavad kõiki õpilasi nimepidi, ka neid, kellele nad tunde ei anna. Koolis on ka palju erinevaid huvi- ja spordiringe, samuti on Abja koolil olemas oma ujula.

Kuidas iseloomustad meie õpilaskodu?

Olles elanud seal nüüdseks kolm aastat võin öelda, et kõik seal elavad inimesed on nagu üks suur ja rõõmus perekond. Kõik saavad hästi läbi, kuid muidugi ei puudu ka väikesed tülid, mis kuuluvadki asja juurde. Õpilaskodu ise on aga moderne ja ilusate avarate tubadega. Olemas on kõik, mis vaja. Lisaks

on seal töötavad inimesed väga sõbralikud ja püüavad aidata kõiki nende mures.

Mis Sind köitis kooliaastatel peale õppimise?

Ma imestasin, kui palju erinevaid üritusi see kool korraldab, püüdsin nendest osa võtta. Lisaks on Abja Gümnaasiumi raamatukogus lai valik raamatuid, kust laenatud raamatute lugemise peale kulutasin ikka üksjagu aega. Kooliväliselt tegelesin veel Kaitseliiduga, kus võtsin osa erinevatest orienteerumise- ja oskusvõistlustest.

Mis on Sinu tulevikuplaanid?

Kindlaid tulevikuplaane mul veel ei ole, hetkel on suund Tartu poole, kuid seegi võib muutuda. Muidugi tahaksin tulevikus veel palju reisida ja olen mõelnud ka vabatahtliku töö peale välismaal. Elama tahaksin jääda siiski Eestisse, oma kodukohta.

Intervjueeris
Karolin Jürise,
XI klass

Eesti raamat. Eesti film. Eesti teater

„Mulle meeldib, kui tulen kooli ja tean, et see nädal tuleb teistsugune. Mulle meeldib, kui kuulen asju, mida ma iga päev ei kuule. Mulle meeldib, kui rutiin muutub.“- nii kirjutab kümnenda klassi neiud. Minule meeldib ka vaheldus. Täpselt seda pakkus 10.-13. märtsini toimunud emakeelenädal. See oli nädal, mis pühendati eesti keele ja eesti autorite loomingule- luulele ja filmile.

Esimesel päeval kontrolliti nooremate õpilaste funktsionaalset lugemisoskust. Tark on sellele juba varakult tähelepanu pöörata, sest iga noor peab kord sooritama põhikooli lõpueksamid ja ka seal oodatakse teksti mõistmist.

Kirjandustundides kirjutasid kõik õpilased usinalt müüte ja regilaulu. Kellele regilaulule omane stiil hästi ei istunud, võis kirjutada ka tavalisi luuletusi. Olen saanud paari lugeda ja tundub, et mõni inimene nautis südamest loovkirjutamist, sest tulemus on suurepärase! Loodan, et äkki saab õpilaste enda kirjutatud luulet kusagil kooliaktusel ka esitada.

Samal päeval esitles üheksas klass kõikidele endast noorematele õpilastele raamatukogus uuemat noortekirjandust. Nimelt luges iga üheksanda klassi õpilane läbi raamatu, tegi sellest oma järeldused ja rääkis lühidalt ka teistele sisust ja probleemidest.

Teine päev meie kirjandusnädalas oli pühendatud filmidele. 1.-6. klass vaatas filmi „Nukitsamees“, sest uskuge või mitte, iga tänapäeva noor ei ole seda näinud. Vanemad õpilased vaatasid filmi „Kuhu põgenevad hinged“. Järges arutelu klassides. Ma ei oska öelda, kuidas suhtusid nooremad õpilased enda vaadatud filmi, aga meie, 7.-12. klassi õpilased, olime peale filmi veidi segaduses. Ma ei saa rääkida kõigi eest, aga õpilased, kel-

lega hiljem filmist kõnelesin, ütlesid, et sisu oli arusaadav, aga tulemus ja just see emotsioon, mis peaks peale filmi vaatamist jääma, oli segane. Jah, ehk ei peagi kõik filmid igaühtmillelegi mõtlema panema.

Kolmandal kirjandusnädala päeval olin ise igal pool kohal ja ürituses sees. Peale teist tundi esitasime eesti luuletajate loomingut. Koridoris. Igaüks võis kuulata, aga me ei sundinud kedagi. Algselt oli plaanis vaid 11. klassi vabatahtlikud luulelugejad üritusse kaasata, aga viimasel hetkel palusime siiski ka endast nooremaid osavaid lugejaid esinema. Koridoriluulet esitasid Karolin Jürise, Jorma Köpp, Rainer Nellis, Kevin Kallas, Elisabeth Siigur, Mare Maalmeister, Ly Metsaroos, Jüri Sepp, Gete Kaasike ja õpetaja Silvia Mälksoo. Kuulajaskond oli üpriski suur. Esinejatena kartsime küll veidike, et ehk loeme iseendale, aga ega seal ka miskit halba poleks olnud. Väga tore oli, et ka teised õpilased tulid ja kuulasid meie enda kokkupandud luulekava. Kohe pärast koridoriluulet pidime 11. klassi õpilastena jälle valmistuma esinemiseks. Kuna meie klass on juba paar aastat tihedalt luulega seotud, esitasime oma meeliluletajaid ka teistele gümnaasiumi õpilastele. Klass oli väike ja õpilasi oli palju, kuid see tekitas vabama ja mõnusama tunde, esitlusi kuulasid kõik õpilased huviga.

Esitlustejärje tegin lahti mina, Karolin. Rääkisin õpilastele Jürgen Roostest. Mul oli seda väga hea ja lihtne teha, kuna teen temast ka uurimistööd. Informatsiooni ja teadmisi olen tema kohta kogunud rohkem kui terve koolitunni jooksul saaks rääkida. Teisena astus lavale Gete ja rääkis meile Henrik Visnapuust. Kolmandana tutvustas Jorma Kalju Lepikut, õpilased on öelnud, et olid meeldi-

valt üllatunud tema heast esinemisoskusest. Viimasena meie klassist esines Ly, kes võrdles Doris Kareva ja Marie Underi loomingut. Kõik esitlused olid väga põhjalikud. Kogunemise lõpetas abiturient Grete Jaksur, tutvustades meile Eesti juurtega soome kirjanikku Sofi Oksanenit ja tema loomingut.

Tagasiside koridoriluulest ja luuletajate esitlustest oli väga hea! Mõned õpilased on öelnud, et tänu sellele päevale tekkis ka neil huvi luule ja kirjanduse vastu. See ongi ju tegelikult parim tulemus, mida antud ürituselt soovida.

Viimasel päeval viisime Abja Noorte Näiteringiga läbi erinevaid mängu 7.-9. klassi õpilastele. Aeg läks nii kiiresti, sest õpilased olid aktiivsed- rääkisid meile impro-jutte ja mängisid ringmänge. Kui kell helises ja andis märku vahetunnist, ei lahkunud õpilased aulast, vaid mängisid edasi ja ütlesid, et võiksid ühe koolitunni veel koos tegutseda. Meile, näiteringi liikmetele, oleks see meeldinud, sest oli veel nii palju, mida oleksime saanud õpilastele näidata ja rääkida, aga need viimased lõbusat 45 minutit andsid märku, et peab naasma tavalise õppepäeva juurde, meie vaheldust pakkuv emakeelenädal hakkas lõppema. Ametlikult pani kirjandusnädalale punkti raadiosaade, mille koostasid Jessica Volkova, Katriin Allik, Kreete Allik ja õpetaja Silvia. Nad kõnelesid ilusast eesti keelest ja lugesid luuletusi.

Järgmisel päeval anti kätte autasud funktsionaalse lugemise eest noorematele. Välja toodi ka parimad luuletajad ja müüdi kirjutajad.

Karolin Jürise,
XI klass

Kooli mälumäng

14. märtsil lõppes Abja Gümnaasiumis mälumängu kaheksas hooaeg. On tavaks saanud, et viimase vooru lõpetame ühise koogisöömisega ja parimate premeerimisega. Sellel õppeaastal korraldasime mälumängu voorud iga veerandi lõpus. Õpilased võistlesid kahes vanuserühmas. 5. – 7. klass ja 8 -12. klass. Igast klassist oli välja pandud vähemalt üks viieliikmeline võistkond. Materjalid, mille põhjal küsimusi koostati, olid välja pandud raamatukogus. Enne mängu toimumist oli raamatukogus päris palju huvilisi. Alati on küsimusi võetud ka koolis olevatelt stendidel, mis kajastavad erinevaid tähtpäevi ja sündmusi. Pilk pidi peal olema

ka viimastel uudistel.

Sõelusime välja küll parimad, kuid kõik klassid olid tublid ja tulid ettevalmistatult kohale.

Vanemas vanuserühmas saavutas esikoha 12. klass! Ilus punkt lõppevale koolielule. Võistkonda kuulusid Grete Jaksur, Andra Kabanen, Janne Kalda, Gert Lees, Mari-Liis Rikkinen ja Rauno Alp. Tubli oli 8. klassi võistkond, kes saavutas 2. koha ning kolmas koht läks 11. klassile!

Nooremate vanuserühmas võitis esikoha 6. klass, koosseisus Merilin Kalamis, Kätlin Keres, Helari Tehver, Joel Jänes, Saara Kiivit ja Patrick Purtsak. Tore, et selles klassis on

palju teadmishimulisi õpilasi, kes mälumängu naudivad. Teise koha saavutas 7. klassi II võistkond ja kolmanda 7. klassi I võistkond. Heameelega jätkame ka järgmisel õppeaastal!

Sirje Renter

Teistmoodi koolinädal

3.-7.märtsil oli Abja Gümnaasiumis stiilinädal. Igaks päevaks oli mõeldud stiil, mille kohaselt õpilased riietuma pidid.

Esimese päeva stiiliks oli kauboi. Olin juba varem mõelnud oma riietusele. Üks oli kindel- peas peab olema kaabu. Panin selga helesinised teksapüksid ning rohelise särki. Kooli minnes võtsin kaasa kõik kaabud, mis ma kodust sain. Ja tänu sellele ei pidanud olema ükski 12.klassi õpilane kaabuta. Kooli jõudes oli üllatus suur, nähes kui palju on pingutanud oma väljanägemisega minu klass. Tundsin uhkust ja mõtlesin endamisi, kas kõik on sama tublid nädala lõpuni.

Teise päeva stiil oli roosa. Minu jaoks see midagi erilist polnud, sest olen ka varem koolis roosaid riideid kandnud. Seega riietusin enda jaoks tavapäraselt. Jällegi kooli jõudnud, tõusid suurnugad ülespoole, sest nägin klassi minnes peaaegu ainult roosaid särke. Südames tekkis lootus, et ehk oleme kõige aktiivsem klass, keda tõstetakse esile stiilinädala lõpuks.

Kolmanda päeva teemaks oli hip-hop, mis oli minu jaoks ka lemmikpäev. Kuna tavaliselt ma ei kannan kunagi koolis niisama dresse, siis tol päeval oli mul selleks võimalus. Tulin hea meelega kooli dressides ja see oli kõige mugavam päev.

Neljapäeva teema oli tuleviku amet. Kuna ma ei ole kindel, kes minust tulevikus saab, valisin tavalise riietuse, millega võiks mind paigutada erinevatele ametikohtadele. Seljas oli must seelik, valge pluus ja pintsak ning prillid. Arvati, et olen õpetaja, ärinaine jne.

Reedesel päeval tuli lihtsalt välja näha pidulik, mis polnud probleem. Mulle on alati meeldinud ilusasti riides käia ja hea välja näha. Raadiost tuli ka kolmanda tunni alguses raadiosaade, kus mainitigi ära meie, 12. klass. Olin väga uhke ning mul oli südamest hea meel, et võtsime osa sest see on ju meie viimane aasta ikkagi. Kahjuks jäi nii mõnigi klass passiivseks. Loodan, et tulevasel aastal on kõik julgemad.

Paulina Järve,
XII klass

12.klassi tulevased ametid
Foto: erakogu

Preemiareis Pärnu

24. jaanuaril käisid Abja Gümnaasiumi parimad looduskirjandite kirjutajad Pärnus Keskkonnahariduskeskuses ekskursioonil.

Meiega sõitsid Abja raamatukogu juhataja Ingrid Porkanen, Kamara raamatukogu juhataja Eve Raska, Rein Mägi Eesti Looduskaitse Seltsi A.Kitzbergi osakonnast ning õpetaja Silvia Mälksoo.

Eelmisel aastal avatud Pärnumaa Keskkonnahariduskeskuses saime tutvuda uue majaga. Kõigepealt viidi meid suurde jalgpallikujulisse planetaariumisse, kus näidati galaktikat, planeete ja tähti.

Nägime veel loodusteaduslikke kolleksioone (erinevaid putukaliike, liblikaid). Saime kuulata erinevate konnaliikide krooksumist ja lindude laulu.

Käisime talveaias, kus olid esindatud erinevad kliimavööndid, viibisime lähistroopikas ja kõrbes. Elavnurgas olid küülikud ja teised närlilised, treppide kõrvale olid paigutatud loomade ja lindude topised. Saime paitada erinevate metsloomade nahku ning ära arvata, kellele see kuulub.

Keskkonnahariduskeskuses toimuvad koolitused, tunnid, ringid, näiteks bioloogia süvaõpe 9. ja 12. klassile, robotika, kodun-

Pärnumaa Keskkonnahariduskeskus
Foto 2x: Ülo Soometsa

duse, puutööring jpm. Seal saab korraldada laste sünnipäevi, näitusi, konverentse, planetaariumi etendusi. Maja on väga huvitava arhitektuuriga, õdusa sisustuse ja meeldiva kujundusega.

Aitäh reisi korraldajatele! Õppekäik oli huvitav ja hariv, õpilased jäid reisiga väga rahule.

Katriin ja Krete Allik,
X klass

Pinkide loomise lugu

Õpilased arvasid, et vahetunnis võiks kusagil istuda.

Lapsevanem Kristo Subi tõi koolile liimpuitplaadid, millele 6. klassi tüdrukud joonistasid rahvarõivaste taimeainelisi arhailisi Mulgi tikandi motiive. Kasutati suurendatud motive Halliste neu puusapõlle ja Paistu naise sõba tikandist.

Mulgi tikandite põhielementideks on ristimotiiv, roosimotiiv ja sõõr. Need ristiusu sümbolid on põimunud esiajalooliste maagiliste märkidega. Neid peeti õnne toovateks ja kaitset pakkuvateks märkideks.

8. klassi poisid puhastasid vanade pinkide jalad roostest, värvisid üle ja kruvisid pingid kokku.

Ja nii valmisidki imekenad pingid, mis asuvad 1 korrusel kõigile istumiseks ja vaatamiseks.

Katrin Ots

ABJA GÜMNAASIUMI 69. LEND

Ei õnneski ei võidus uhkes
nii kaunis hiljem näi maailm
kui seal, kus esmakordselt puhkes
ja ümbrust tajus lapsesilm.

Kersti Merilaas

“Mälestusi täis on atmosfäär, vaa-
tan häid, kuid halbu ma ei näe. Pildid
jooksevad mu silme ees, neid tun-
nedi mäletan veel. Jäävad alatiseks
minuga, võtan kaasa endaga...”

Koit Toome

Taas kevad ja taas gümnaasiumi lõpetamine ning sellega kaasas käivad traditsioonid. Millegi lõplikkus on alati emotsionaalselt raske, seda korvab rõõm taaskohtumisest klassi või kooli kokkutulekul. 69. lennu 20 noort astub avalil silmi ja täis pealehakkamist ning teadmistejano avatud võimalustega maailma.

Kolm aastat tagasi alustas õpinguid entusiastlik 23-liikmeline 10. klass. Kokku said viie põhikooli lõpetanud noored Abjast, Hallistest, Suure-Jaanist, Kolga-Jaanist, Heimtalist ja Viljandist.

Meie klassile andsid oma näo teotahtelised ja rõõmsameel-
sed kodutütred, õpihimulised neiud, sportlikud ja kooli või klassi
au eest võitlustlustule sööstvad noormehed ja neiud, talendikad
isetegevuslased, taibukad aineolümpiaadidel esinejad. Nii mõ-
negi õpilase varjatud võimed avaldusid minule kui klassijuhata-
jale alles viimasel kooliaastal. Tunnen, et olete mulle väga palju
andnud, igapäheest teist jääb killuke minu südamesse.

*Linda Menning,
klassijuhataja*

Õpetaja Linda

Meie ingliske, kes kogu aeg
unustab midagi. Siiski kõige pa-
rem klassijuhataja. Ajab naerma
ning ainuke asi, mida ta kunagi
ei unusta, on meie sünnipäevad.

Aile Leesment

NOPE, pole emotsioone,
lilledel on ka emotsioone rohkem.
Tark matemaatik, kes on millegipärast
väga häbelik vene tundides? Mate ja
keelte balansi kauss on väheke nihu,
pole hullu, elame üle. Tore tüdruk, kes
teeb vahel nalju, millest keegi aru ei saa.

Andra Kabanen

Tore poisivolask, kes on kõigi
ja kõigeiga sõber. Teab väga palju
teooriast, aga praktikast võib puudust
tulla vahel harva. Tore lillelaps, kes
ikka ja jälle sallib kõike ja kõiki. Kuidas
see ütlus oli: “Kus viga näed laita, seal
tule ja aita?” Ei taha abi? AITA IKKA!!!!

Birgit Karu

Vana laiskvorst ja spikerdamistest
ei tasu rääkidagi. Julge ja laheda
kiiksuga sõduriplika. Tuleb ikkagi
tunnistada, et oli ja on Karli “silmarõõm”.
Vahel tekib tahtmine panniga vastu
pead virutada, kui vaidlemiseks läheb.

Gert Lees

GYM, ILL, GYM, ILL. Hull vend,
laiskvorst, aga nii palju pingutab
ehk, et suudab järgi saada meile.
Seda aru justkui poisile nagu oleks
antud. Kindlasti tulevane keemik,
kes suudab ka füüsikas valemi luua
keemia abiga.

Grete Jaksur

!!!!JAKSURRRRR!!!! aka moosipall.
Olgem ausad, väike ego laks ikkagi
on, aga see peabki olema. Mingis
mõttes ikkagi klassi liider, aga õnneks
otsustab ja arvestab kõigiga. Töökas,
võtab palju sõna ja on julge ning
enesekindel.

Hendrik Rausk

Kaak. Ei ole vaja rohkem sõnu.
See vend on laiskuse poolest tipus,
tal on omad reeglid ja ei koti muu.
Lahe vend.

Henri Helemäe

Sooja südamega see vend ei ole,
tark see vend ei ole, aga nalja saab
selle vennaga korralikult. Oskab
asja üle võlli tõmmata. Mõnes
mõttes ka kaval ja oskab ikkagi
pressida ennast vahele ja suruda
oma ideid läbi, mida poleks vaja.

Holger Kallaste

Karmo sõps, keda keegi ei tea
veel. Tundub vaikne ning hoiab
omaette. Sööklas seda kutti ei näe,
keegi ei tea, kus ta sel ajal viibib.

Janne Kalda

Töökas, vahest liigagi? Tark-
pea, jällegi on seda mõistust
antud, vist mõne teise arvelt.
Tore neiu. Alguses võib tundu-
da vaikne, kuid kui teda paremi-
ni tundma õppida, saad aru, et
asi on hallist hiirekesest kaugel.

Karl Tiit

Mees metsast. Meie klassi
cheerleader- kui ise ei võistle, on
alati vähemalt kohal. Väidetakse,
et ka autojuhtimiskused on
küsümärgi all. Tore kutt, kes vahel
liiga lärmakas ning inimõigused
peavad olema kõigile tagatud.

Karmo Kask

Give me your soul I give you
my ip. Kutt ei taha rääkida väga.
Tajub seda arvuti värki vähe pa-
remini kui teie -deal with it! Vaga
vesi, sügav põhi.

Keio Nögel

Kodune poiss. Tegelt kino
vend. Laisk ei ole, töökas pole,
igal pool keskmine. Sportlik
kutt, kes tajub tehnika teemat ja
on isegi väikestviisi minifüüsik.

Keith Sosi

Keyboard warrior, Soska,
müstiline vend, Karli best friend
vist. Laisal on vaistu keelte pea-
le, inglise keelest me ei räägigi.
Sügava jutuga vend, kui kes-
kenduda koolivälistele asjadele.

Kelly Orgusaar

Palju emotsiooni, nutt ja kisa
tulevad käsikäes. On ka töökas
ja oskab tarka panna paljudel
aladel. Temperamentne neiu,
kui midagi vaja öelda, ei hoia ta
seda enda teada.

Mari-Liis Rikkinen

Töökas, aus ning julge. Võtab
palju sõna, mis on ka õigusta-
tud. Kuri tädi, kes polegi nii kuri
tegelt. Suudab rääkida asjad nii
keeruliseks ja arusaamatuks kui
võimalik, see on mingi ulme-
kunst. Jalkaäss, kes on pensionil.

Pauliina Järve

Salakaval, vägagi töökas
ning kindlasti väga sihikindel. Ei
ole keerutaja tüüpi, ütleb kohe
ära, mis öelda on. Kui ei meeldi,
lepi sellega! Vahel võib tunda
kuri, aga tegelt täitsa lõbus tüd-
ruk.

Rauno Alp

Karvane mees Karistest,
kellele meeldivad hantlid. Üks
poiss meie klassis, kes polegi
vist nii laisk ja teeb midagigi
kaasa. Oskab normaalselt olu-
kordades peale sokkida.

Sander Taim

Tajub tehnikat, veits laisk
ning alla keskmise igal pool.
Aga vana uss rabeleb välja
sealt, kus nii mõnigi alla an-
naks! Spikrid spikrid ja veel-
kord spikrid.

Simo Astel

Muhe vant, ka tark, aga jäl-
legi laisk teatud aladel. Kutil on
seda loogikat ikka antud nii, et
teised ei tajugi teda enam. Peab
tunnistama, et sellest vennast
võib saada maailmaparandaja,
kui ta oma skille ära ei raiska.

Cristina Aduson

Raske mõista teda, vahel ki-
pub olema salakaval. Kindlasti
töökas ning rõõmsameelne
neiu. Meeletult paksud juuksed
ja liikvel on jutt, et ta ei oska
kooki küpsetada.

Midagi toredat sõbrapäeval

Reedel, 14. veebruaril toimus sõbrapäev. Kooli tulles jagati igale õpilasele nummerdatud poolikud südamed ning koolipäeva jooksul pidi leidma oma südame teise poole omaniku. Kiirematele olid ka auhinnad.

Selleks päevaks oli vaja teha laulust, mis räägib kas armastusest või sõprusest, playback show. Neljanda tunni ajal kogunes terve koolipere aulasse, et vaadata lustakaid etteasteid.

Esimena astusid lavale 6. klassi tüdrukud, kes tegid Selena Gomezit. 8. klassi õpi-

lased jälgendasid naljakalt Amanda Leari.

4. klassi õpilaste kehastatud Sabrina ja 5. klassi „Ämblikmees“ läksid rahvale hästi peale.

2. klassi „Lapsed tulid laulma kuue euro eest“ oli efektne koos suurte sõprade Jüri ja Silveriga.

11. klass šokeeris esitusega „Peame esinema, muidu saame karistada“, miksides Avandi ja Sepa Eurovisiooni versiooni.

Üllar Jõrbergi ja Heli Läätse laulu „Kaelakee hääl“ esitasid väga vaimukalt ja usutavalt

9. klassi Grethel ja Janek – Jürgen.

10. klassi tüdrukud kehastusid Spice Girlsideks, tantsides hoogsalt ja kaasakiskuvalt. Laul lõppenud, tõusis üks noormees püsti, austamaks oma klassiõdesid.

Kuulutati välja klasside sõbralikemad poisid ja tüdrukud ning aasta parim õpetaja – Kadi Kask.

Kõik laulud olid omamoodi toredad ja löid hea meeleolu kogu armsaks sõbrapäevaks.

X klass

Meeliülendav võõrkeelte päev

8. aprillil toimus Abja Gümnaasiumis võõrkeelte päev. See on kujunenud iga-aastaseks traditsiooniks. Sel aastal toimus lisaks tavapärasele võõrkeelsete luuletuste lugemisele ja laulude laulmistele ka viktoriin, mille peakorraldaja oli õpetaja Anneli Ruusalu. Seal pandi proovile õpilaste teadmisi Venemaa, Saksamaa ja Inglismaa kohta. 9.-12. klassi ja õpetajate võistkond koosnes viiest liikmest. Esimene, vene keele voor, oli huvitavalt koostatud. Peab mainima, et kui Julianat poleks olnud, oleks meil seal üsna kehvasti läinud, kuna küsimused olid suhteliselt pikad ja raskeid.

Õpetajad Karin Sepp ja Jelena Hein esinesid ühe ja sama Puškini luuletusega vene

keeles. Õpetaja Jelena on väga hea näide, sest oli näha, et ta naudib luuletuse lugemist, minnes täiesti selle sisse. See oli ilus, kui hingega ta seda ette luges.

Saksa keele küsimused olid üsna kerged, aga ingliskeelsed see-eest keerukad ja huvitavad. Küsimused ei olnud ainult Inglismaa, vaid ka Ameerika kohta.

Viktoriini vahele esitati luuletusi ja laule. Nooremad õpilased lugesid ingliskeelseid luuletusi ja vanemad laulsid venekeelseid laule. 9. klass esitas huvitavate laulude popurrii. Laulude valik oli väga hea. 10. klass laulis venekeelset laulu, mis polnud kuulajatele väga tuttav, 12. klass esitas aga tuntud „Šokolaadjänese“.

Kõigil oleks olnud huvitavam, kui küsimuste vastused oleks järgnenud kohe. Paljud õpilased olid tegevust ja osa neist oleks võinud kontrollida vastuseid. Ehk oleks võinud olla ka võistkondi rohkem?

Häiriv oli asjaolu, et osa õpilasi ei olnud teiste suhtes ausad. Viktoriinis kontrollitakse ikka õpilaste teadmisi, mitte googeldamiskusi. Nii oleme meie sellest vähemalt aru saanud.

Kokkuvõttes tulid esikohale õpetajad ning järgnesid 12., 11., 10. ja 9. klass. Võõrkeelte päev oli meeleolukas ja liitis kooli ühtseks pereks.

XI klass

Valmis mulgikeelne multikas

16. mail toimus Tarvastu gümnaasiumis Viljandimaa koolide esimene animafestival. Festivalile sai end registreerida juba paar kuud enne toimumist, sest üritusel osalemiseks oli vaja teha kodutöö teemal „Minu kodukandi lugu“. Abja gümnaasiumist osalesid festivalil Maarja Peterson ja Johanna Järve 4. klassist. Nende ideest sündis õpetliku sisuga mulgikeelne multifilm „Võlel om tillikse jala“. Selle teosega jäid tüdrukud jagama parima animatsiooni tiitlit Tarvastu gümnaasiumi õpilaste poolt tehtud „Uhti, uhti..“ multifilmiga. Žürii esindaja sõnul meeldis neile „Võlel om tillikse jala“ puhul kõige rohkem see, kuidas elutu-tele nukkudele puhusid elu sisse Maarja ja Johanna poolt antud hääl.

Festival ise oli praktilise suunitlusega, kus kõik osalejad said kätt proovida Nuku-

filmi Lastestudio juhendamisel lamenukk animatsiooni tegemisega. Abja gümnaasiumi tüdrukud said koostööd teha Jakobsoni kooli õpilastega ja päeva lõpuks valmis ühistööna humoorikas reklaam „Küüneseened“, mis on ka Youtube’st vaadatav.

Laine Lindvest

Kaader animafilmist

Maarja Peterson ja Johanna Järve peale auhindade jagamist
Foto: Laine Lindvest

Reis Vana-Egiptusesse

Kõik algas sellest, kui ma ühel ilusal suvehommikul igavuse peletamiseks pööningul kolasin. Ma leidsin ühe väga imeliku kasti, millel oli terve hunnik igasuguseid nuppe, erinevaid numbreid ja üks ekraan. Sellel oli ka üks sahtel, kus oli üks käekella moodi jubin, sellel oli paar nuppu, mõned osutid ja väike kõlari moodi asi.

Jubin meeldis mulle ja ma panin selle endale kae peale. Pärast seda vajutasin sellel kastil üht nuppu ning see hakkas surisema ja vurisema, järgmisel hetkel sähvatas valgus ja käis hirmus kõmakas. Hõljusin ühes värvilises tunnelis, märkasin, et mu vanad riided olid Vana-Egiptuse stiilis, siis nägin ma tunneli lõpus valgust valgus tuli aina lähemale, kuni ma sellest läbi hõljusin.

Kukkusin otse Vana-Egiptusesse, Osirise templisse just siis, kui peapreester Osirise kullast kuju "ärkama hakkas". Peapreestri ehmatus pole võimalik kirjeldada, sest vedas, et ta ära ei minestanud. Ta hüüdis Vana-Egiptuse keeles, millest ma imekombel aru sain: "Appi, sissetungija!", kuid siis nägi ta mu kaelas hõbedast skarabeusi, mis oli kaetud igasuguste vääriskividega ja ta ütles: "Aah, vabandust, et ma te peale karjusin, oo jumalate poeg," ja tegi sügava kummarduse. Ta pidas mind jumalaks, mis tundus mulle üsna jabur ja siis tulid valvurid ja nägid mind ning Osirise peapreestrit ja küsisid, mis toimub. Peapreester käratas: "Te lugupidamatud maamatsid, kas te ei tunne ära jumalat, tal on ju skarabeus kaelas!" Pärast seda ka nemad kummardasid sügavalt.

Hiljem viidi mind vaarao Ramses II juurde, kes nõustus sellega, et ma olen jumal ning kohtles mind nagu oma venda, sest ka tema on jumal (Vana-Egiptuses peeti ka vaaroad jumalaks). Ta lasi oma teenritel mind mu tuppa viia, seal olid suur voodi, bassein ja toit. Kuna sealne palavus oli mind väsitanud, otustasin minna basseini lõõgastuma, pärast seda tuli massöör ja tegi mulle väga mõnusa massaaži, hiljem läksin magama.

Hommikul äratati mind koos päikesetõusuga, sest me pidime Niiluse jumalale Hapile ohvrianni tooma. Pärast sõime rikkaliku hommikusöögi ja siis läksime kaamelitega Ramses II valdusi vaatama, tänu minule läksime kaamelitega, sest ma ehmatasin kogemata hobuseid, kes kaarikut vedasid ja nad panid tulistvalu minema ja Ramses keeldus oma vana vankriga minemast. Läksime mööda Niiluse äärt. Niiluses kasvasid lootosed ehk sinised vesiroosid, need olid ilusad ja nende aroom oli nii luksuslik. Edasi ratsutasime püramiidide juurde. Ramses oskas neist palju rääkida, siis hakkasime me lossi poole tagasi minema, aga enne vaatasime natuke templeid, see oli preestritele suur au. Alles siis läksime lossi tagasi, kus ma nautisin jälle basseini- ja massaažimõnusi.

Õösel keset kõige magusamat und hakkas mu käekellasarnane jubin pirisema ja ta ütles: „Aku hakkab tühjenema, teil on aega 24h, kui tahate oma aega tagasi minna. Tagasi minemiseks valige oma ajale vastav kuupäev ja koordinaadid, kui te neid ei tea, aga tahate minna sinna, kust te lahkusite, vajuta-

ge kollast nuppu, kui olete kõik valmis seadnud, vajutage rohelist nuppu, tühistamiseks vajutage punast nuppu.“

Pärast hommikusööki ütlesin ma Ramsesele: „Ramses, kahjuks pean tagasi minema oma maailma, muidu ma ei saa sinna tagasi.“ Selle peale küsis ta, millal ma täpselt lähen? Vastasin, et päikeseloojangu ajal ja ta ütles: „Siis on ju piisavalt aega, et sulle lahkumispidu korraldada.“ Ja ta käskis oma nõunikul mulle pidu korraldada.

Õhtul toimuski pidu, kõik pidutsesid, jõid veini, söid liha, isegi talupojad said osa võtta, sest pidu toimus linnas keskväljakul. Kuid siis ma nägin, et päike on peaaegu loojunud. Ütlesin seda Ramsesele ja ta ütles valjuhäälselt: „Alustame lahkumistseremooniaga!“ Mulle pandi kaela erinevaid pärgi ja anti kullast kaelakee, millel oli vääriskividest elurist, ma sättisin oma käekellasarnase jubina valmis ning hõikasin: „Hüvasti, kallid egiptlased!“ ja vajutasin rohelist nuppu, käis hirmus kõmakas ning ma hõljusin jälle selles värvilises tunnelis. Kukkusin otse pööningule, täpselt sinna kust, ma lahkunud olin. Võtsin oma käelt käekellasarnase jubina ja peitsin oma asjad ühte kappi, siis jooksin alla ja läksin oma voodisse, sest olin Egiptuse sooja kliimaga juba harjunud ja mul hakkas Eesti kliima külm. Ning hakkasin mõtlema, millega seda käekellasarnast jubinat küll laadida saab.

Helari Tehver,
VI klass

9. klassi kooliaastad

Meie kooliaastad on kestnud juba üheksa aastat. Need on sisaldanud kõike: rõõmu, kurbust, pettumust, elevust, headust. Aga üks suur osa hakkab läbi saama.

Meie klass on väga tore ja alati leitakse aega üksteist aidata või nõu anda. Meie klassijuhataja on väga sõbralik ja enamus ajast on tal ikka hea tuju. Ta korraldab toredaid üritusi.

Käime klassiga iga kooliaasta lõpul reisimas. See on meie traditsioon, mis algas siis, kui lõpetasime neljanda klassi. Eelmisel aastal õõbisime telkidega Hiiumaal ja üle-eelmine Saaremaal. Sel kevadel käisime kruisiga Rootsisis. Isegi laevas polnud me eraldi, vaid tegime kõike koos. Rootsisis sai meil väga palju nalja, tantsisime ja laulsime kuni hommikuni. See reis on kõige meeldejäädavam olnud.

Meie arvates on see parim klass, mida tahta. Me oleme nagu üks suur pere, kes ei taha ühestki liikmest ilma jääda ja kes igal hommikul tuleb kooli ja vertivat üksteist. 9. klass õhkab sõbralikku soojust. Paljud on öelnud ja te meame seda isegi, et meil on väga kokkuhoidev ja hooliv klass, see ei ole tähtis, et me vahel sõbralikult toigime üksteist, sest see ei ole kunagi pahatahtlik. Igaüks, kes meie klassi tuleb, võetakse hästi vastu, kui ta tahab südamest olla osa meie klassist.

See kõik hakkabki läbi saama, me oleme kurvad, kuid samas rõõm-

sad. Me ei tahaks midagi muuta. Meie kooliaastad on olnud vaieldamatult parimad me elus. Pole vahet, kuhu edasine tee meid viib, jääme alati selleks ühtseks klassiks.

IX klass

Mõista, mõista, kes see on?

Neli päeva söömata,
istub ühikas üksinda.
Jõukas pumpab oma musklit,
unistab ta vastlakuklist.

Arvutis meeldib tal mängida,
Abja vahel ringi hängida.
Süüa meeldib tal piima, küpsist,
unistab ta lehmälüpsist.

*Timo Astel,
Rasmust Metste,
IX klass*

Stiilikas

Stiilinädal on meil käes
kõike teeme suures väes.
Kauboid, värvid, ametid,
kanname kõik sametit.

Täna olen kokk,
homme olen kontorirott.
Stiilselt me kõik ringi käime,
kui võit on käes, siis ette läeme.

*Saara Kiivit,
VI klass*

Tunnen taas kevadist õhku,
sooja, kuid samas jahedat.
Sulen silmad ja mõtlen,
koolilõpule, armsamale, suvele.
Olen väsinud,
kuid samas elujõudu täis.

Sulen taas silmad.
Seekord ei mõtle, vaid tunnen.
Tunnen seda hetke, kus viibin.
Silme ees vilksatavad pildid lapse-
põlvest.
Naeratan, sest tean,
et elu on ilus.

Ei karda enam kõike uut,
ja astun elule julgelt vastu.
Olen õnnelik kõige üle,
mis mul olemas on.
Sulen silmad ja tunnetan,
oma kehas taasalgavat kevadet.

*Paulina Järve,
XII klass*

Väikese taksi päevad

Meil klassis Merilin Must,
ta paugutab siin räigelt ust.
Mambo magab päevast päeva,
moblat näpib kahe käega.

Taga istub meil üks Ats,
kuklas ripub õlipats.
Tema naabriks Reimo Laugus,
kes on tulevikus augus.

Meie klassis Kevin Kallas,
rõõmsaim poiss ta Abja vallas.
On ka Volkova Jessica,
kes sai uue dressika.

Jander, Taavi sõbrad on,
Pallandi on väike konn.
Huumorit teeb Sepa Jüri,
kelle naljad üpris nürid.

Väikene Gerit Põllumäe,
üle laua ääre ei näe.
Imelikud on Korellid,
neile ei meeldi forellid.

Ruth terkas burksi nosib,
Oskarit ta uhkelt kosib.
Edvin kodus kümpsi saab,
kui pähe õpitud ballaad.

Allikud on päris targad,
võrku mängida ei karda.
Silveril on päris raske,
sest ta raiub kodus kaske.

Mari Kahu lemmik Sander,
kuigi tugevam meil Jander.
Diana Väster on blondiin,
lemmikaineks kofeiin.

Read valmisid meil jooksu pealt,
ärge kurjaks saage sead!
Tulid sisse mõned vead,
kuid mõtlesime ainult head.

X klass

Lahe ujula

Abjas elada on lahe,
ujula nüüd valmis sai.
Nüüd hängida seal täitsa mahe,
sest bassein on pikk ja lai.
Abjas elada on lahe,
ujula nüüd valmis sai,
sinna minna on mul tahe,
töömehele teen pika pai!

*Johanna Järve,
IV klass*

Saavutused

Avaldame kiitust õpilastele, kes esinesid edukalt piirkondlikul matemaatikaolümpiaadil: Kuldar Kask – 2.-3. koht. Romet Gregory Subi – 3.-4. koht.

Avaldame kiitust Eesti Muusikakoolide Liidu noorte interpretide konkursi, Lõuna-Eesti ja Lääne-Pärnu regiooni muusikakoolide akordioniõpilaste konkursil (7. märtsil 2014) II vanuserühmas III koha saavutanud Helari Tehverile

Avaldame kiitust rahvastepalli võistkonnale, kes saavutas 07. märtsil 2014. Viljandis toimunud 1.-3. klasside Dumle rahvastepalli piirkonnavõistlusel II koha.

Avaldame kiitust 11. märtsil 2014. Viljandis toimunud Viljandimaa suurte koolide teatevõistlusel "TÄHELEPANU START" III koha saavutanud võistkonnale.

17. märtsil Eesti Muusikakoolide Liidu korraldatud üleriigilises "Noorte Interpretide Konkursi 2014" lõppvoorus Tallinnas saavutas Helari Tehver III koha ja Kaspar Teorein II koha

Rahvusvahelistel tõstevõistlustel Lätis 12. – 13. aprill 2014 saavutas Karl Tiit kehakaalus -105kg II koha.

Avaldame kiitust võistkonnale, kes saavutas 24. aprillil 2014. a Abja – Paluoja toimunud võistlussarja „Mulgid platsile“ 1.-4. klasside püüdmisvõrkpalli turniiril III koha.

Abja Gümnaasiumi ja A. Kitzbergi nim. Gümnaasiumi sõpruskohtumise võrkpallis võitis meie neidude võistkond koosseisus Birgit Karu, Cristina Aduson, Jaanika Tiit, Mari Kask, Katriin Allik, Krete Allik, Kelli Välba.

Karl Tiit saavutas Eesti juunioride tõstmise meistrivõistlustel võidu kehakaalus üle 105 kg.

Avaldame kiitust 09. mail 2014. a Viljandis toimunud Euroopa Liidu teemalisel orienteerumismängul „Viljandimaa Euroopas“ edukalt esinenud võistkondadele. I koht 5. – 7. klasside arvestuses ning I koht 8. – 12. klasside arvestuses

Avaldame kiitust 16.05.2014 toimunud Viljandimaa animatsioonifilmide festivalil edukalt esinenud õpilastele: Maarja Peterson ja Johanna Järve.

Abja Gümnaasiumi ujula
Foto: Keijo Koort

KADAKAS nr 40

Abja Gümnaasiumi ajaleht. Abja tee 15.

Toimetuse kolleegium: Karolin Jürise, Katriin Allik, Krete Allik, Silvia Mälksko.

Tehniline toimetaja Keijo Koort.